

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

plan, man her har opstillet, om de Folk indenfor Retsforbundet, der mener, at der skal bruges yderligere Penge til Militæret, gennemfører dette, thi saa vil hele Grundlaget for Finansplanen være væk. Jeg peger kun paa dette enkelte Punkt for at vise, hvor haabløst umuligt det er at stille Sagen saaledes op, at det paa Forhaand kan afgøres, at det offentlige Opgaver indskrænkes til, hvad den svingende Jordrente til enhver Tid kan give. Det offentlige maa til enhver Tid afgøre, om man mener, det er fornuftigt og forsvarligt at løse Fællesopgaver, eller om man mener, at disse Opgaver løses bedre og billigere af den enkelte. Det er en fuldkommen Misforstaaelse at sige til Folk, at deres Skatter bliver mindre, fordi man kun løser færre Opgaver, og at det nødvendigvis bliver billigere; det er ikke sikkert. En Mængde af de Opgaver, der nu bliver løst af Samfundet, vil blive løst daarligere og dyrere af den enkelte. Lige saa rigtigt det er, at en stor Del Ting løses bedre af den enkelte, lige saa rigtigt er det, at mange Ting ikke kan løses af den enkelte, og i hvert Fald løses de paa lang daarligere Maade. Det eneste nye, Retsforbundet har bragt ind i dansk Politik, er denne Teori. Jeg tror, man af Hensyn til Mulighederne for at indføre en effektiv Grundskyld vil gøre klogt i ikke i saa høj Grad at hænge sig i denne Teori, som er praktisk umulig.

Retsforbundet har hidtil haft en let Opgave i dansk Politik, de kunde kritisere alt det bestaaende, og de har heller ikke sparet sig i saa Henseende; yderligere har Forholdene begunstiget dem, fordi der i de Aar, Retsforbundet har eksisteret, har været vanskelige Forhold for alle; det har været let Spil at gaa ud og pege paa de Vanskeligheder, der var. Alligevel tror jeg, at den Begunstigelse, som dette Parti hidtil har haft, efterhaanden vil svinde. Efter at Partiet har taget praktisk Del i dansk Politik, saaledes som de har ved at deltage i Afstemninger om mange forskellige Spørgsmaal, kan de ikke herefter gaa ud og sige: Vi har intet Ansvar for, at dette er sket. Jeg peger blot paa et Par enkelte Ting. Naar Partiet i sin Tid stemte for, at den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse bortfaldt, og to Aar derefter kom og sagde: Vi indrømmer, at det var forkert, vi indrømmer, at det burde ikke være sket, saa maa de vide, at den Gang de bidrog til, at den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse bortfaldt, tog de et Medansvar for de Vanskeligheder, som Samfundet i

Dag paa visse Omraader har. Da Formueskatten skulde lettes, stemte Partiet imod, men nægtede at være med til at tage Konsekvensen af dette Standpunkt, da der var Muligheder for at ophæve denne Lettelse. Ogsaa paa dette Omraade har Partiet et Medansvar for Forholdene her i Landet, og for hvert Aar, der gaar, hvor Partiet deltager i det praktiske Arbejde, faar det et større Ansvar for, hvad der er sket her i Landet, og for de Forhold, vi har. Jeg tror ikke, at Befolkningen i Længden vil lade sig bluffe af, at man gaar ud og siger: Blot fuld Grundskyld, saa er alt dette klaret!

Vi fra vor Side har altid erkendt Forpligtelsen til, hvis man vil gøre sig Haab om at faa Ørenlyd for politiske Synspunkter her i Landet, at sætte dem i Forbindelse med Dagens Arbejde. Politiske Ideer har kun Interesse, naar de kan sættes i Forhold til de Opgaver, Tiden i Øjeblikket kræver løst. Retsforbundet har hidtil stillet sig paa det Standpunkt kun at kritisere og saa stille deres eget Ideal op. Nu møder de med et Forslag, de gør Forsøg paa at skabe Muligheder for Overgang fra de Samfundsforhold, vi har, og til den Tilstand, Retsforbundet ønsker der skulde være. Det er ikke efter samme Recept, som da Partiet i 1928 mødte med sit Forslag om Overgang til Retsstaten pr. straks. Nu har man indset, at dette lader sig ikke gøre, nu har man indset Nødvendigheden af at tage de smaa Skridt, det Standpunkt, som man ellers hidtil har bebrejdet os saa stærkt. Nu møder man med en Ejendomsskyld til Kommunerne, der bibeholdes længere og i større Omfang, end det Forslag vilde have skabt Muligheder for, som blev forelagt her af den højtærede Indenrigsminister; det tager betydelig længere Tid at naa til det samme Resultat, en Overflytning af Bygningsskatterne til Jorden, ved dette Forslag end, ved det Forslag, som den højtærede Indenrigsminister fremsatte her. Og hvad var da Retsforbundets Indvending mod dette Forslag af den højtærede Indenrigsminister? Det var dette, at det var alt for moderat, det var ikke vidtgaende nok. Man vendte ikke sin Modstand mod de Partier her i Salen og i det andet høje Ting, der kunde hindre, at dette Lovforslag blev gennemført, man vendte sin Kritik mod Regeringen, der ikke stillede større Krav, og som derfor, ved ikke at stille større Krav, efter Retsforbundets Mening svigtede de Synspunkter, de tidligere havde haft. Jeg tror, at Retsforbundet nu, da de har taget den Stilling at gøre Forsøg paa at sætte deres Synspunkter i Forbindelse med Dagens Politik, burde erkende dette